

Na D1 jako doma

Dálnice „dé jednička“ je pro mnoho řidičů „černá můra“ a mají-li se po této komunikace vypravit směrem na východ, už dopředu se bojí. Někteří mají strach z příliš rychlých vozidel, jiní z častých dopravních nehod. Pro všechny ale platí: Jestliže se v jejich směru stane nehoda, téměř nemají možnost se místu vyhnout nebo dálnici opustit.

„Přijeli jsme s kolegou k havarovanému kamionu, ale neviděli jsme řidiče, nikde nebyl. Nakonec jsme ho našli v kabině vozidla a velice složitě a za plného provozu na dálnici jsme muže z kamionu vyndali. Položili jsme ho na bundu a okamžitě jsme začali s masírováním srdce a střídali se až do příjezdu záchranné služby. Po nehodě k nám na oddělení telefonoval syn řidiče z kamionu. Lékaři z nemocnice mu řekli, že jeho otec dostal za jízdy na Slovensko infarkt a naše rychlá a vytrvalá masáž jeho srdce mu zachránila život. Mladý muž byl velice šťastný a moc nám děkoval,“ zavzpomínal na nehodu cestou po dálnici směrem na Brno zástupce vedoucího DO npor. Jiří Mádl.

DO MIROŠOVICE

Do rajonu Dálničního oddělení (DO) Mirošovice patří úsek D1 od nultého až

po 34 kilometr, včetně sjezdů a nájezdů, parkovišť a benzínových čerpacích stanic (BČS). Dodržování pravidel silničního provozu, řešení dopravních nehod i majetkové trestné činnosti zajišťuje celkem 33 policistů. Z celkového počtu je pět žen, nejstaršímu policistovi je 45 a nejmladšímu 23 let. „Řešili jsme i domácí násilí, které by nikdo ve vozidle asi nečekal,“ prozradil zástupce vedoucího DO. „V autě ve směru na Prahu jeli manželé z Tábora. Hádali se a najednou manžel řidičku praštil pěstí do hlavy. Žena okamžitě zastavila v odstavěném pruhu a utekla do nedaleké benzínky, odkud zavolala policii. Zjistili jsme, že neshody manželů jsou dlouhodobé, proto jsme případ začali šetřit.“

DOPRAVNÍ NEHODY

Policejní vozidla brouzdají po dálnici sem a tam a policisté kontrolují odstavěné pruhu dálnice, parkoviště a převážně v nočních hodinách benzínové čerpací stanice. Pochopitelně vyjíždějí i k dopravním nehodám a vážnou nehodu z loňského prosince, která se stala na 12 km, mi přiblížil prap. Jan Jelínek. „V sobotu odpoledne, kolem půl šesté, narazila řidička osobního vozidla zn. Peugeot 807 do kamionu, který jel před ní. Rodina (manželé a jejich sedmnáctiletá dcera), se vracela z Vídně domů. Náraz odmrštil osobní vozidlo na středovú svodidla, kde celá rodina zůstala zaklíněna, nemohli otevřít ani jedny dveře. Když jsme přijeli na místo, zjistili jsme, že nejvíce je ohro-

žena na životě dcera. Museli jsme vypáčit dveře a dívku opatrně vyndat ven. Položili jsme ji na bundu, přikryli a neustále jsme s ní komunikovali, protože upadala do bezvědomí. Mezi tím přijela záchranná služba, hasiči a nakonec přiletěl a na dálnici přistál i vrtulník a dívku přepravil do pražské nemocnice. Řidičku, kterou přemohl mikrosnpánek, vystříhali z vozidla hasiči a i ona skončila v nemocnici, stejně jako její manžel, ale jejich zranění nebyla vážná.“

Letos v polovině ledna přišel na adresu DO Mirošovice děkovný dopis od muže z havarovaného vozidla, kde děkuje všem přítomným složkám za jejich záchranu, ale hlavně za záchranu dcery. „Chci tímto dopisem vyjádřit své velké poděkování a hluboké uznání všem, kdo se podíleli na úspěšném zásahu. Uvědomuji si, že svým nasazením, svou rychlostí, profesionalitou a týmovou spoluprací jste zachránili naší dceři život. Dokázali jste nás najít, což nebylo lehké, protože jsme ve tmě nedokázali naši polohu na dálnici určit. Správně jste rozpoznali, že přednostní ošetření potřebuje naše dcera a dokázali jste ji z auta vyprostit, aniž by došlo k zhoršení její zlomeniny páteře...“

VW PASSAT

I toto dálniční oddělení vlastní osobní vozidlo VW Passat, které policisté využívají při kontrole dodržování předepsané dálniční rychlosti. Přístroj POLCAM měří rychlost před i za služebním vozidlem a přestupky nahrává.

„S tímto autem nám už jen tak nikdo neujede. Smůlu mají i rychlé motorky,“ chlubí se npor. Jiří Mádl. „Každý řidič, který s tímto vozidlem jezdí, musí absolvovat školení na měřicí zařízení i jízdu smyku a na závěr pak získá certifikát. Ji-

nak s passatem jezdit nemůže. Nejvyšší rychlost, kterou naši policisté s vozidlem naměřili, bylo kolem 220 km/h. Hříšníci, kteří rychlost překročí do 30 km/h, dostanou pokutu až tisíc korun a správní úřad jim odebere dva body. Při překročení rychlosti mezi 30 až 49 km/h je řidič lehčí o dva a půl tisíce korun a ztrácí body tři. Ostatní hříšníky, kteří překročí rychlost o 50 km/h a více, oznamujeme na příslušný správní úřad, to už totiž řidič přichází o řidičské oprávnění," vysvětlil mi zástupce vedoucího DO.

V den mé návštěvy služební passat brouzдал po dálnici a já jsem měla možnost si vozidlo – postrach řidičů – vyfotografovat na jednom parkovišti, kde se posádka na chvíli zastavila.

SMĚŘUJEME NA PRAHU

Služební oktavkou se pomalu blížíme k hlavnímu městu. Za volantem sedí šest let sloužící policista prap. Oldřich Rataj a spolujezdcem je pprap. Tomáš Kocábek, u policie je tři roky. Sami říkají, že práce u dálničního oddělení je pro ně zajímavá. Služební vozidlo zastavuje v odstavném pruhu za modrým seatem toledo, z kterého si řidič vyskočil udělat potřebu. Pprap. Kocábek vystupuje a řidiče napomíná. „Moc se omlouvám, ale už jsem to nemohl vydržet a benzínka je daleko,“ slyším, reakci mladého řidiče seatu. Jedeme dál a zajíždíme na odpočívadlo u benzínové čerpací stanici na 6,5 km směrem na Prahu. Policisté vystupují a procházejí mezi kamiony, kontrolují doklady přítomných řidičů a technický stav jejich vozidel. Jeden z řidičů vystupuje z velkého tahače a předává mužům v uniformě doklady. „Tady mám pas,“ říká špatnou češtinou řidič – cizinec. Všichni kontrolovaní na tomto par-

kovišti jsou bez problémů, policisté se loučí z posledním řidičem, nasedáme do vozidla a pokračujeme dál směrem na Prahu.

Vůz zastavuje při výjezdu na D1 od nákupního centra Čestlice. Policisté postupně zastaví několik vozidel, zkontrolují doklady, technický stav vozidel, zimní pneumatiky, dálniční známku a každý řidič si vyzkouší i svůj dech a foukne do drágru. Kontrolovaní muži i ženy za volantem patří mezi slušné řidiče, u žádného z nich policisté nezjistili problémy. Mezi kontrolovanými byla i sedmačtyřicetiletá žena s modrou fábií. „Ještě nikdy jsem nedýchala, ale zkusím to. Já ale nepiju, vracím se z práce, měla jsem noční a zajela jsem

si ještě nakoupit, a o auto se poctivě starám,“ drmolí řidička fábie.

Asi po půl hodině nasedáme do vozidla a jedeme dál. U Jižního města policista vozidlo otáčí a vracíme se zpět. Cestou se dovidám, že kontrolovaní řidiči jsou slušní, ale dokážou být i agresivní. „Nejhorší jsou ti, kteří moc dobře vědí, že udělali přestupek, ale zapírají jako malé děti. Do druhé skupiny patří řidiči, které

- 1) Dálnice D1, postrach všech řidičů.
- 2) Zástupce vedoucího DO Mirošovice npor. Jiří Mádl.
- 3) Služebnímu passatu už jen tak nikdo neujede.
- 4) Havarovaný peugeot několik kilometrů před Prahou.

pouze na něco upozorníme, a oni se i přesto rozčílují," říká prap. Rataj.

Na DO nám chybí několik kilometrů a muži zákona ještě jednou zastavují v odstavném pruhu za tahačem s nákladem dřeva. Spolujezdec vystupuje a jde za řidičem, aby zjistil, jestli nepotřebuje pomoc. „Děkuji,“ odpovídá řidič, „jenom vyměním nefunkční pojistku a budu pokračovat dál, zdržím se asi deset minut.“

DO BERNARTICE

Dálniční oddělení Bernartice zajišťuje úsek dálnice mezi 34 a 74 km D1. Vedle zmíněné čtyřicetky kilometrů mají bernartičtí policisté „pod gescí“ všechny zdejší benzínové čerpací stanice a parkoviště či odpočívadla. Každodenní službu dnes zajišťuje 34 policistů. Po reorganizaci cizinecké policie kolektiv DO posílilo pět policistů, čtyři ze Znojma a jeden ze Zlína. V mužském kolektivu je pouze jedna žena, s kterou jsem se seznámila hned po příjezdu na oddělení.

Prap. Ilona Novotná je u policie pět let a nastoupila rovnou na zdejší DO. Ještě

než absolvovala policejní školu, už s kolegy vyjížděla na svoji první a zároveň tragickou dopravní nehodu. „Osobní vozidlo se srazilo s nákladním na 54 km ve směru na hlavní město. V „osobáku“ jeli manželé s dvanáctiletým chlapcem, který bohužel náraz nepřežil. Nehody, kde jsou velmi vážně nebo smrtelně zraněny děti, jsou vždy ty nejhorší,“ zdůrazňuje prap. Novotná. „Naštěstí jsem už žádnou podobnou nehodu s dětmi osobně nezažila.“

DOPRAVNÍ NEHODY

Vracím se zpět do přízemí ke stálé službě DO. V den mé návštěvy zajišťoval čtyřadvacetihodinovou službu prap. František Herout. Patří na oddělení ke služebně nejstarším policistům a převyprávěl mi nehodu z ledna loňského roku. „Stala se před čtvrtou hodinou ranní na 62 km brněnským směrem. Řidič kamionu převážel do Maďarska prasata a při jízdě usnul. Vozidlo se převrátilo na bok poté, co narazilo do svahu. Některá zvířata zahynula na místě, jiná museli pracovníci veterinární správy utratit a zby-

tek se rozutekl do vzdálenosti až tří kilometrů. Čunící se pohybovali i po dálnici, což bylo velice nebezpečné a museli jsme na problém reagovat. Pracovníci Správy silnic a údržby dálnic zajistili silniční značení o snížení rychlosti v obou směrech asi v pětikilometrovém úseku. Řidič byl zraněn pouze lehce a spolujezdec neměl ani škrábnutí. Odklizení samotné nehody ale bylo velmi komplikované a vozidla po obnovené dálnici mohla v plném rozsahu vyrazit až po čtrnácté hodině.“

I další policisté na DO hlasitě přemýšleli a hrnuli na mě jednu nehodu za druhou. Zaujala mě mediálně známá nehoda, ke které bernartičtí policisté vyjížděli letos třetí týden v lednu. Problémovým úsekem se stal 52 km směrem na Brno, kde havaroval česko-japonský podnikatel na ledovce a skončil ve svodidlech. „O pět minut později do nabouraného vozu zn. Aston Martin narazila řidička v bílém voze zn. Audi. Řidič i jeho spolujezdkyně z astonu vyvázli bez jakéhokoliv zranění. Takové štěstí ale neměla řidička audiny, kterou musel vrtulník transportovat do nemocnice,“ upřesnila Ilona Novotná.

VEDOUČÍ DO

Šéf DO Bernartice npor. Bc. Pavel Holejšovský měl bohužel v den mé návštěvy jedno jednání za druhým, a tak mi pouze stačil říci, že D1 je ze všech našich dálnic asi nejzatíženější. „Na D1 je nejvíce nehod, a proto se jí někteří řidiči bojí. Za loňský rok jsme na našem úseku vyjížděli k 230 nehodám a pouze jedna nehoda byla se smrtelným zraněním. Letos v červnu dálniční oddělení oslaví 35 let a já Vás na toto výročí zvu. Snad bude více času si popovídat.“ Než jsem s policisty vyjela do terénu, šéf se ještě pochlubil s kronikou oddělení. „Momentálně jsme s psaním kroniky trochu polevili, ale chceme všechny zajímavé infor-

mace doplnit a pokračovat dál. V červnu už bude na oddělení dokončena rekonstrukce a nové prostředí bude příjemné nejen pro nás, ale i pro občany, a to je opět důvod k pokračování s psaním kroniky,“ rozloučil se se mnou vedoucí DO.

DALŠÍ CESTA PO DÁLNICI

Za volant služební škodovky usedá pprap. Martin Křenek. Spolujezdce je již zmiňovaná prap. Ilona Novotná a prap. David Herout. Praporčík David je u policie jedenáct let a tři roky na dálničním oddělení. „Začínal jsem na MOP Smíchov v Praze, myslím si, že místní, nebo obvodní oddělení je pro každého policistu dobrá škola. Z MOP jsem odešel na oddělení dopravních nehod, ale po osmi letech jsem už nechtěl dojíždět do Prahy, mám tady rodinu, proto jsem přešel na DO.“

Mezi tím policisté staví vozidlo, které nás předjelo mírně rychleji. I s řidičkou v černém fiatů zajiždíme k BČS a zastavujeme. Policisté požadují doklady, kontrolují technický stav, zimní pneumatiky, dálniční známku a dojde i na dräger. Kontrola je bez problémů a za mírně zvýšenou rychlost policisté tentokrát pokutu neudělili, pouze řidičku pokárali. „Děkuji, určitě se polepším,“ říká žena z fiatů a odjíždí.

Nasedáme do vozidla a jedeme pouze o několik metrů dál. Řidič zastavuje u výjezdu na dálnici, trojice policistů opět vystupuje a střídavě zastavuje vozidla, která opouštějí parkoviště a BČS. Mezi kontrolovanými je další žena za volantem. Mladá řidička je sice trochu nervózní, ale úplně zbytečně, má vše v pořádku, včetně předepsaného vzorku zimních pneumatik a testu na alkohol. „Vím, že jsem nepila, ale přesto jsem se klepala,“ tiše pronesla čtyřadvacetiletá žena a nakonec policejní kontrolu opustila s úsměvem. Po necelé hodině odjíždíme a na 49 km služební oktávka přejede po mostě dálnici a pprap. Křenek míří na základnu.

Ke slovu se opět hlásí prap. Herout a popisuje další nehodu, která se stala

vloni na 61 km, našim, tedy brněnským směrem. „Ve felicii je la rodina se dvěma syny. Jeden řídil a druhý seděl vzadu s matkou. Právě na „jednašedesátce“ praskla u škodovky pneumatika, neovladatelný vůz narazil do svahu, odrazil se a převrátil na střechnu. Naši policisté byli u havarované škodovky už po několika minutách a k oživení ženy okamžitě použili defibrilátor, zranění bohužel byla vážná a neslučitelná se životem.“

Naposledy služební vozidlo zastavuje v odstavěnu pruhu na 52 km, kde stojí kamion. Policisté jdou za řidičem a zjišťují důvod zastavení. „Nejsem vůbec nadšený, ale musím vyměnit prasklou pneumatiku,“ odpovídá řidič kamionu na otázku policisty a pokračuje. „Výměna mi potrvá asi hodinu.“ „Dobře, pošleme vám sem šipku,“ říká prap. Herout.

Cestou na základnu policista volá stálou službu. „Prosím tě, pošli šipku na 52 km směrem na Brno, řidič tahače opravuje kolo a bude tady stát nejméně hodinu.“ Ptám se, jakou šipku požaduje, a Ilona Novotná okamžitě reaguje. „Vozidlo je v mírné zatáčce a mohla by se tady zbytečně stát nehoda, proto poža-

dujeme blikající označení překážky, pro nás to je prostě šipka.“

Na parkovišti před budovou DO se pak se všemi loučím, udělám ještě několik fotek budovy a slibuji, že se v červnu přijedu na 35. výročí dálničního oddělení podívat.

Eva BROŽOVÁ
Foto autorka

5) Kontrola řidičů i kamionů na parkovišti u BČS byla bezproblémová.

6) Vzorek zimních pneumatik tohoto vozidla byl předpisový.

7) Informace z pasu řidiče kamionu prověřuje prap. Oldřich Rataj.

8) Po havárii kamionu se několik prasátek proběhlo i po dálnici.

9) Kontrola alkoholu, mladá řidička měla úplně zbytečně strach, dräger ukázal 0,00 promile.

10) Řidička tmavého fiatů následovala policejní škodovku a zastavila na parkovišti u benzínky.

